

Балкански.

Въ петъкъ . . .

О л г а.

Въ петъкъ . . . къдѣ?

Балкански.

Въ Търново, въ ваша та къшта.

О л г а.

Нъ . . .

Балкански.

Въ петъкъ, часъ тъ по два вечеръ та съмъ ти нѣгостіе. Не си ли доволна? Не ти се вѣрва. Когато тръсятъ размирникъ тъ, най-здрaво то мѣсто е онова, дѣто се кроятъ средства та и кроежи ти за гоненіе. Опасности ти миноватъ надъ него безъ да го досѣгнатъ. Така, Олго, до петъкъ . . .

(Ранений, като подига глава та си).

Петъкъ, часъ тъ . . .

(Завъса та пада).

ДѢЙСТВИЕ ВТОРО.

Сцената прѣдставлява трапезица. На една страна се види Янтра, насрешната та лѣсъ. Търново се растила въ далечината. На единъ високъ каменъ стои распетіе то.

ЯВЛЕНИЕ I.

Митановъ, (самъ).

Колко съмъ се мамилъ! Образъ тъ и и тука ме прислѣдва! . . . (Изгледва распетіе то). Отечество, тука само твоя та мисль трѣбова да занимава умъ тъ . . . Сръдце то тука трѣбова да бѣде пълно само съ тебе. Който се наеме да прѣскочи прагъ тъ на това свети-лиште, длъженъ е да отърси отъ сръдце то си и отъ умъ тъ си всяко чувство, всяка мисль, които не са за